

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DĒPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI

1955 m.

rugsėjo

30

PENKTADIENIS

Nr.116(1234)

Kaina 15 kap.

Numerys:

1. Užtikrinti pavyzdinę pasiruošimą gyvulių žiemojimui!—1 pusl.

2. E. GRICKEVIČIUS. Kaip dirbama be perspektyvos—2 pusl.

3. N. TORIANIKAS. Teisinga sėjomaina—gausaus derliaus pagrindas—2—3 pusl.

4. G. BARANOVSKIS. Tai kome Grivos rajono kolūkiečių patyrimą—3 pusl.

5. L. DELIUSINAS. Didžiuliai Liaudies Kinijos laimėjimai—4 pusl.

6. P. GRIGORJEVAS. Sutvarkyti kelius rajone—4 pusl.

Nesusilpninti dėmesio linų apdirbimui

Eilė rajono kolūkių šiais metais skyrė reikiama dėmesį linų nuėmimui ir apdirbimui. M. Melnikaitės vardo, „Lenino atminties“ ir kai kurie kiti kolūkiai jau nurovė visus linus ir dabar vykdo tolesnį jų apdirbimą.

Gerai padarė „Lenino atminties“ kolūkio vadovai, pasiuntę į Latvijos TSR „Zaria“ kolūkį kelioms dienoms tris savo linų augintojus patyrimui įsigyti apdirbant linus. Šie žmonės ten visapusiškai susipažino su linų apdirbimo technika ir būdais, ir dabar visa tai sėkmingai taiko savo kolūkyje.

Tačiau tokia padėtis nuimančiam ir apdirbant linus yra toli gražu ne visuose kolūkiuose. Yra eilė kolūkių, kaip pavyzdžiui, „Bolševiko“, P. Cvirkos vardo, Mičiurino vardo, „Raudonojo Spalio“, kur pusė linų dar nenurauti. Kai kuriuose kolūkiuose nevykdomas pirminis linų apdirbimas. Pavyzdžiui, „30 metų komjaunimui“, „Raudonojo Spalio“ kolūkiuose nurauti linai ilgą laiką stovi lauke, nevykdomas galvučių nušukavimas arba kūlimas, linai neklojėjami.

Toks delsimas gali privesti prie to, kad linai pasiliks neapdirbti, kolūkiai turės didelius nuostolius.

Jokiu būdu negalima ilgiau uždelsti linų nuėmimo bei apdirbimo. Pasinaudodami šiltu oru, kolūkiai turi artimiausiomis dienomis visiškai užbaigti linų rovimą, kartu organizuoti galvučių šukavimą, šiaudelių klojimą. Vykdam šiuos darbus ypatingą dėmesį reikia atkreipti į linų šiaudelių rūšiavimą pagal ilgį ir storį.

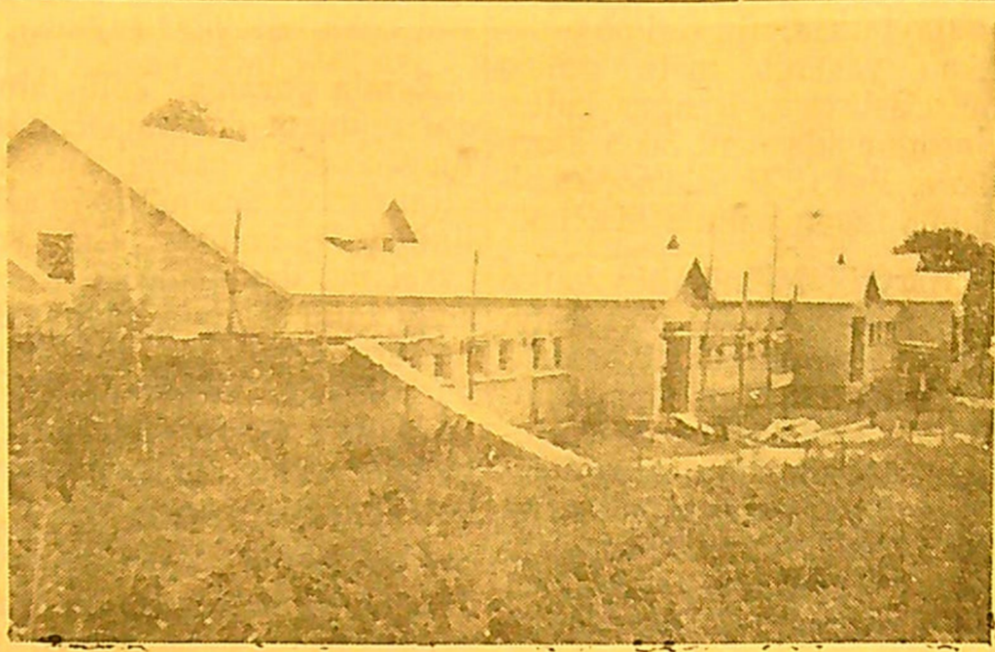
Didelę pagalbą kolūkiams raunant linus turi suteikti MTS. Mašinų - traktorių stotyje yra linų rovimo mašinos bei linų kombainai, bet dažniau jie stovi MTS ir neišsiunčiami į kolūkius.

Linų rovimui bei pirminiam jų apdirbimui turi vadovauti kolūkių agronomai. Jų pareiga — tinkamai organizuoti darbą, duoti praktinius nurodymus ir padaryti visa, kad linai laiku būtų nuimti, apdirbti ir išsiųsti į paruoštus punktus.

Kolūkių valdybų uždavinys — kolūkiečiams, vykdančiams linų nuėmimą ir apdirbimą, taikyti progresyvią darbo užmokestį, laiku juos avansuoti pinigais ir natūra.

Draugai kolūkiečiai! Greičiau nuimkite ir apdirbkite linus, pristatykite valstybei aukštos kokybės pluoštą. Tuo pačiu mes padidinsime pinigines ir natūralines kolūkių pajamas, praturtinsime kolūkiečių darbadienį.

Užtikrinti pavyzdinę pasiruošimą gyvulių žiemojimui!

„Garbingo darbo“ kolūkyje ruošiamasi visuomeninių gyvulių žiemojimui. 100 stambiųjų raguočių šiais metais žiemos naujoje tipinėje karvidėje. Karvidėje atliekami paskutiniai darbai. Dabar MTS mechanizatoriai atlieka fermos mechanizavimo darbus.

Kaip žiemos gyvuliai?

Ždanovo vardo kolūkio vadovai visą vasarą tikino, kad visuomeninės gyvulininkystės patalpos bus laiku atremontuotos, tinkamai paruoštos žiemojimui. Tačiau tikrovė prieštarauja kolūkio vadovų kalboms. Patalpos iki šiol neparuoštos, net ir remonto darbai nepradėti. Gi reikia padaryti nemažą darbo. Karvidėse trūksta ędžių, lovių, prakiurę stogai. Neatremontuotos ir kiaulidės, pro stogus varva vanduo.

Kolūkyje yra statybinė brigada iš 12 narių, kuriai vadovauja brigadininkas A. Šileikis. Bet statybinės brigados nariai gyvulininkystės pastatų vis neprisirėgia remontuoti.

Negeresni reikalai ir paruošiant pašarus. Visuomeninių gyvulių žiemojimo laikotarpiui reikia 5685 cnt šieno, 1757 cnt šiaudų ir pelų, 2065 cnt siloso, koncentratų. Tačiau iki šių skaičių kolūkis toli gražu nepriėjo. Čia turima vos 2040 cnt šieno, o siloso iki šiol užraugta tik 70 tonų. Gi kiek kolūkyje yra šiaudų, dar nežinoma. Nors iš 185 ha javai iškulti, bet į klounus suvežta vos pusė šiaudų, kita dalis tebėra po atviru dangum. Šiaudai neapmatuoti ir neužpajamuoti, nėra atsakingo žmogaus už jų saugojimą. Todėl, kiek kas nori, tiek tas jų ima, juos mindžioja gyvuliai. Visa tai žinodami kolūkio vadovai ir

pirmininkas drg. Diomkinas žiūri į tai pro pirštus.

Atrodo, praėjusi žiema turėjo pamokyti kolūkio vadovus, paskatinti juos imtis visų priemonių, išnaudoti visas galimybes pašarų bazei papildyti. Bet, nors paruoštų pašarų aiškiai nepakanka gyvuliams, ir šiemet kolūkio vadovai nedaro nieko, kad padidintų jų atsargas. O galimybės pašarų paruošimui kolūkyje yra didelės. Paimkime silosą. Kolūkyje yra nemaža atolo, viksvų, pagrioviuose, pakelėse augančių žolių. Jas pilnai galima būtų susilosuoti ir papildyti pašarų bazę. Kodėl visa tai nedaroma? Ar gi tai nekamba apie neleistiną nerūpestingumą, kurį rodo kolūkio vadovai sprendžiant šį svarbų uždavinį?

Žiema jau artinasi. Neuzilgo teks gyvulius pastatyti į tvartus žiemojimui. Kolūkio valdyba turi nukreipti statybinės brigados jėgas gyvulininkystės patalpų paruošimui, imtis visų priemonių pašarų bazei papildyti. Reikia pasiekti, kad nė vienas centneris šiaudų neliktų laukuose, kad būtų užtikrinta jų apsauga, kad būtų susilosuoti visi kukurūzai ir kitos tam tikslui tinkamos žolės. Tik tuomet galima bus užtikrinti visuomeniniams gyvuliams šiltą ir sotų žiemojimą, galima bus padidinti gyvulių produktyvumą.

A. Pupalaigis

Pašarų bazei sustiprinti

Nepalankiose sąlygose „Pirmūno“ kolūkyje žiemojo pernai gyvuliai. Dėl pašarų stokos buvo labai žemas jų produktyvumas.

Kolūkio valdyba padarė atitinkamas išvadas iš praėjusių metų klaidų, ir šiemet imasi priemonių žymiai padidinti pašarų atsargoms.

Kolūkyje paruošta 350 tonų šieno, 500 tonų žieminių šiaudų ir pelų, 100 tonų dobilų, užraugta 330 tonų siloso, iš jų 160 tonų kukurūzų siloso. Dar numatoma užraugti 40 tonų siloso iš bulvienočių ir daržovių lapų, paruošti apie 500 tonų vasarjaus šiaudų ir pelų, 100 tonų bulvių, 100 tonų įvairių šakniavaisių.

Pašarams apskaičiuoti kolūkyje sudaryta speciali komisija. Apmatuoti pašarai pagal aktus perduodami saugojimui.

Pagal kolūkio pirmininko drg. Savicko ir agronomo drg. Mičiūno apskaičiavimus, šių pašarų užteks sudaryti visuomeniniams gyvuliams sočius, įvairius racionus visam žiemojimo laikotarpiui.

G. Strelocovas

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas patvirtino susitarimą dėl diplomatinių santykių užmezgimo tarp Tarybų Sąjungos ir Vokietijos Federalinės Respublikos

1955 metų rugsėjo 24 d. įsaku TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumas, TSRS Ministrų Tarybos teikimu, patvirtino susitarimą dėl diplo-

matinių santykių užmezgimo tarp Tarybų Socialistinių Respublikų Sąjungos ir Vokietijos Federalinės Respublikos, pasiektą Maskvoje 1955

metų rugsėjo 13 d. per derybas tarp Tarybų Sąjungos ir Vokietijos Federalinės Respublikos Vyriausybinių delegacijų. (TASS—ELTA).

Komjaunimo dokumentų pakeitimas

Šalies komjaunimo organizacijos ruošiasi komjaunimo dokumentų pakeitimui, kuris vyks nuo 1956 m. sausio 1 d. išstisus metus.

Nuo paskutinio komjaunimo bilietų pakeitimo momento praėjo 17 metų. Per tą laikotarpį Visasąjunginėje Lenino Komunistinėje Jaunimo Sąjungoje įvyko dideli pakeitimai. Komunistų partijos vadovaujamas, Lenino komjaunimas išaugo organizaciniu ir politiniu atžvilgiais, sustiprėjo ir dabar vienija savo eilėse milijonus jaunuolių ir merginų — geriausių mūsų šauliojo tarybinio jaunimo atstovus.

VLKJS CK patvirtino naujų komjaunimo dokumentų pavyzdžius.

Naujas komjaunimo bilietas turės tamsiai raudoną viršelį, kuriame pavaizduotas komjaunimo įkūrėjo — Vladimiro Iljičiaus Lenino silueta. Pirmame bilieto puslapyje—keturi ordinalai, kuriais Komjaunimas apdovanojamas už ištikimą tarnavimą tarybinei Tėvynei, Komunistų partijai.

Naujo pavyzdžio komjaunimo bilietai spausdinami rusų, ukrainiečių, baltarusių, uzbekų, kazachų, gruzinų, azerbaidžaniečių, lietuvių, moldavų, latvių, kirgizų, tadžikų, armėnų, turkmėnų, estų ir suomių kalbomis.

Ruošdamiesi komjaunimo dokumentų pakeitimui, vadovaujantieji komjaunimo organai svarbiausią dėmesį skiria komjaunimo organizacijų tolesniam organizaciniam-politiniam stiprinimui, drausmės ir organizuotumo kėlimui VLKJS eilėse, ryšių su plačiosiomis jaunimo masėmis plėtimui ir stiprinimui.

Gamyklose, fabrikuose, kolūkiuose, mašinų-traktorių stotyse, tarybiniuose ūkiuose, mokyklose ir karinėse dalyse komjaunuoliams ir jaunimui rengiamos paskaitos, pranešimai ir pasikalbėjimai apie Tarybų Sąjungos Komunistų partiją—komjaunimo organizatorių ir vadovų, apie Lenino komjaunimo kovos kelią, VLKJS įstatus. Būsimajam komjaunimo dokumentų pakeitimui skiriami komjaunimo susirinkimai, komjaunimo rajonų komitetų, miestų komitetų, sričių komitetų ir sąjunginių respublikų LKJS CK plenumai. Šiame darbe didelę pagalbą komjaunimo organizacijoms teikia partiniai organai.

Kai dirbama be perspektyvos

(Zarasuose nesirūpinama pievų ir ganyklų sukultūrinimu)

Vykdamas TSKP CK sausio Plenumo iškeltus uždavinius, eilėje Zarasų rajono kolūkių nuveiktas nemažas darbas vystant visuomeninę gyvulininkystę. Pagerinę galvijų priežiūrą vasaros ganykliniu laikotarpiu, kai kurie kolūkiai pasiekė pieno primelžimo padidėjimą.

Tačiau dar labai daug ką rajone reikia padaryti, kad būtų likviduotas atsilikimas pieno gamyboje. O atsilikimas didelis. Rugsėjo 1 dieną rajone vidutiniškai iš kiekvienos karvės primelžta tik po 712 litrų pieno.

Kame gi priežastis, kad rajonas metai iš metų neįvykdo pieno primelžimo plano?

Svarbiausia priežastis yra ta, kad daugumoje kolūkių galvijai žiemos metu jaučia didelį pašarų trūkumą, ypač šieno, o vasaros metu — žalio pašaro. Pavyzdžiui, „Bolševiko“ žemės ūkio artelėje galvijai stambųjų pašarų šiemet pristigo jau vasario mėnesį. Žinoma, buvo organizuotas šiaudų pirkimas, bet tai neišgelbėjo karvių nuo suliesėjimo. Pasitaikė ir kritimo atvejų. Galima buvo atstatyti karvių kūno svorį ir padidinti pieningumą pavasario - vasaros mėnesiais, ganant jas geroje ganyklose. Deja, jų kolūkyje nėra. Nesant gerų nuolatinių ganyklų, buvo ganoma neužimtuose pūdymuose. Galvijus čia „ganė“ iki nušienavimo pievas. Todėl ar tenka stebėtis, kad nuo ūkiniu metų pradžios primelžto pieno kiekis iš karvės nesiekia 600 litrų?

Tokios padėties nebūtų, jeigu valdyba dirbtų su perspektyva, jeigu savo laiku pasirūpintų esančių mažai nau-

dingių pievų ir ganyklų sukultūrinimu. Tiesa, pereinamais metais MTS jėgomis čia nusausinta apie 20 hektarų pelkėtų pievų. Šį plotą gerai įdirbus ir apsėjus daugiamečiais pievinėmis žolėmis, kolūkis gautų iš hektaro ne po 4—5 centnerius šieno, kaip šiemet, o po 50—60 ir daugiau, kas pilnutinai patenkintų gyvulininkystės poreikius stambiems pašarams žiemos metu. Deja, to nebuvo padaryta. Galvijų šėrimo problema vasaros metu galėjo būti išspręsta, įrengus kultūrinę ganyklą bent 30 hektarų plote. Bet ir ši priemonė kolūkio vadovų palikta ateičiai.

Marytės Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės perspektyviniame plane numatyta artimiausiais metais padidinti galvijų skaičių beveik dvigubai. Dar smarkiau turės didėti pieno gamyba. Jeigu šiemet per 11 mėnesių čia primelžta iš kiekvienos karvės vos po 780 litrų pieno, tai penkmečio pabaigoje metinį pieno primelžimą numatoma pakelti iki 2.700 litrų. Tačiau apie pievų ir ganyklų sukultūrinimą čia visiškai nieko negalvojama. Kas gi iš viso to gaunasi? Kolūkis planuoja metai iš metų didinti gyvulių skaičių, beveik keturgubai pakelti pieno primelžimą, o stambųjų pašarų, ganyklinės žolės bazė iš esmės lieka ta pati, kuri net gi dabartiniu metu negali patenkinti visų gyvulininkystės poreikių. Dėl to tenka abejoti užplanuotų rodiklių realumu. Visiškai neplanuojamas pievų sukultūrinimas ir daugiamečių kultūrinių ganyklų įrengimas taip pat „Pirmūno“ ir Mičiurino vardo kolūkiuose.

Rajono vadovai tokią padėtį mėgina pateisinti pievinių daugiamečių žolių sėklų trūkumu bei kitomis priežastimis. Tuo tarpu rajone yra sąlygos pagerinti pievas ir ganyklas. Bet iki šiol tik viename-kitame kolūkyje užsiimama šiuo reikalu. Šiemet palikta sėklai po 0,5—1 hektarą natūraliųjų pievų žolės Petro Cvirkos vardo, „Pažangos“ bei Julijos Zemaitės vardo kolūkiuose. Ir tai — beveik visi sėklų ištekliai rajone.

Zymią paramą kolūkiams, apsirūpinant daugiamečių žolių sėklomis galėtų suteikti „Raudonojo Spalio“ žolių sėklininkystės kolūkis. Čia yra užveistas daugiamečių pašarinių žolių sėklinis sklypas 31 hektaro plote. Deja, šiuo sklypu kolūkyje niekas nesirūpino. Labai žemas žolių derlingumas. Antai, liucernos derlius iš hektaro siekia vos 1,5—2 centnerius. Todėl šis kolūkis ne tik negali padėti artelėms, bet ir pats neapsirūpina žolių sėkla.

Tolesnis visuomeninės gyvulininkystės išvystymas ir jos produktyvumo kėlimas reikalauja, kad būtų dirbama su perspektyva, kad, šalia kukurūzų pasėlių išplėtimo, nuolatinio gyvulių priežiūros gerinimo, visapusiškai būtų plečiama stambųjų pašarų ir ganyklinės žolės bazė. Tai bus užtikrinta, jeigu kiekvienas kolūkis, padedant žemės ūkio specialistams, įrengs geras kultūrinės pievas ir ganyklas. Dar šį rudenį galima daug ką padaryti, apsirūpinant sėklomis, paruošiant žemę.

E. Grickevičius

(„Tiesa“, rugsėjo 28 d.)

Pristato bulves valstybei

„Pirmūno“ žemės ūkio artelėje lygtagrečiai su bulvių kasimu vykdomos ir bulvių

paruošos valstybei. Kolūkis jau pristatė valstybei 4 tonas

geros kokybės bulvių.

M. Valiukėnas

Teisinga sėjomaina — gausaus derliaus pagrindas

Zemiau spausdinamas drg. Torianiko straipsnis yra diskusinio pobūdžio. Redakcija kviečia visus žemės ūkio specialistus bei kitus rajono darbuotojus pasisakyti drg. Torianiko iškeltais klausimais, o taip pat duoti savo pasiūlymus, kokiū būdu mūsų rajono sąlygomis galima pasiekti žymų laukų derlingumo padidinimą.

Siekiant pakelti žemdirbystės kultūrą, gauti gausius visų žemės ūkio kultūrų derlius, labai svarbu įvesti teisingą sėjomainą.

Zarasų rajone jau dirbu trejus metus. Per tą laikotarpį išstudijavau vietines sąlygas, kolūkių ekonomiką. Įsitikinau, kad mūsų rajono kolūkiai gauna menkus žemės ūkio kultūrų derlius ne todėl, kad čia prastos dirvos, o todėl, kad jos nualintos, pablogėjo jų struktūra. Per eilę metų dirva netreščiama organinėmis trąšomis, kurios taip

reikalingos augalų mitybai. Patrešimas mineralinėmis trąšomis, kurios įnešamos į dirvą ribotais kiekiais, ir dar gi ne kasmet, gali būti tikrai kaip papildomas, bet jokiu būdu ne pagrindinis dirvos trešimas.

Todėl mūsų rajono sąlygomis reikia įvesti tokias sėjomainas, kurios galėtų iš karto išspręsti kelias problemas, kaip pavyzdžiui, pašarų visuomeniniams gyvuliams problema, dirvos struktūros pagerinimo, jos patrešimo bei kitas problemas.

Daug galvojau apie šį klausimą ir priėjau išvadą, kad mūsų, M. Melnikaitės vardo, kolūkio sąlygomis, geriausia yra keturių laukų sėjomaina, kurioje kultūros reikėtų paskirstyti sekančiais. Pirmais metais: pirmas laukas — lubinas žaliajai trąšai. Šio lauko dalį palikti sėklai, dalį užsėti saldžiuoju lubinu. Sal-

dujų lubiną galima panaudoti žaliajam konvejeriui gyvuliams šerti, silosui ir dalį palikti sėklai. Antrame lauke sėjami žiemkenčiai — rugiai ir kviečiai. Trečias laukas užimamas daugiamečiais žolėmis — vienerių metų naudojimo dovilais, o ketvirtame lauke — visos vasarinės kultūros.

Antrais metais pirmame lauke sėjami žiemkenčiai, antras laukas lieka užimtas dovilais, kurie buvo sėti į žiemkenčius ankstesniais metais, III laukas užsėjamas vasarajumi ir IV laukas užsėjamas lubinu. Tokia pat tvarka užsėjami laukai ir sekančiais metais.

Esant reikalui lubinai skirtingame lauke galima sodinti bulves, pasėti žirnius arba grūdinių mišinį, bet su sąlyga, kad šios kultūros bus laikui nuimtos ir jų vietoje bus pasėti žiemkenčiai.

Gi pažeisti sėjomainą kitų laukų sąskaita negalima.

Mūsų rajono kolūkiams tokią sėjomainą yra geriausia, ir net būtina. Pirmą, tokia sėjomaina pilnai išsprendžia pašarų bazės kolūkiuose klausimą — galima sukaupti pakankamą kiekį stambių pašarų, organizuoti žaliajį konvejerį, paruošti daug vitaminių pašarų prieauglių ir kiaulėms. Kartu taip pat išsprendžiama ir grūdų problema, kaip pagrindinė žemės ūkio problema. Kartusis lubinas trąšai yra beveik lygus mėšlui, o laukas, kuriame augo lubinas, tinka bet kuriai kultūrai, ypatingai žiemkenčiams. Bet svarbiausia tai, kad kartusis lubinas yra realiausia ir praktiškai prieinama priemonė laukams patrešiti.

Juk ne paslaptis, kad nors daugelis mūsų rajono kolūkių ir turi didelius durpynus bei tam tikrą kiekį mėšlo, ta-

čiau nevisuomet pavyksta paruošti pakankamą kiekį durpių, o mėšlo toli gražu neužtenka patrešti didesniems plotams.

Apie dovilų, kaip pašarinės kultūros, vertingumą nereikia ir kalbėti. Be to, jie šioje sėjomainoje atlieka tokį pat vaidmenį, kaip ir lubinas. Seniai žinoma, kad dovilai pagerina dirvos struktūrą, sukaupta dirvoje azotines medžiagas ir yra tinkamiausias priešsėlis beveik visoms kultūroms.

Tokiu būdu ir dirvos struktūros pagerinimo uždavinys lengvai ir sėkmingai išsprendžiamas įvedus keturių laukų sėjomainą. Be to, esant šiai sėjomainai sudaromos palankios sąlygos augti tokiai pajamingai ir svarbiai techninei kultūrai, kaip linai. Laiku ir tinkamai atlikus linų priežiūros darbus, esant keturių laukų sėjomainai, jie gali duoti kolūkiui pusę visų gaunamų pajamų.

Reguliariai išėina „Garbingo darbo“ kolūkyje sieninis laikraštis „Peredovik“.

Nuotraukoje: sienlaikraščio „Peredovik“ redkolegija (iš kairės į dešinę) drg. drg. Radevičiūtė, Goršanova, redaktorius Vasiljeva ir Černiauskaitė leidžia eilinį sienlaikraščio numerį.

M. Deičo nuotr.

Darnus darbas

Lietingas rugsėjo 27 d. oras. Bet tai netrukdė Stalino vardo kolūkio kolūkiečiams masiškai vykdyti kukurūzų derliaus nuėmimą ir silosavimą. Nuo pat ryto į kukurūzų lauką pirmojoje brigadoje išėjo plovėjai su dalgiais — Andrijauskas, Vasiliauskas, Stoma ir dar keletas kitų.

— Kol jie čia pias, ir mums nėra ko sėdėti — eikime su piautuvais, — pasiūlė Juzė Vasiliauskienė moterims, susirinkusioms prie silosavimo darbų.

Pasakyta — padaryta. Trys kolūkietės — J. Vasiliauskienė, E. Vasiliauskienė ir Andrijauskienė dirbo su piautuvais.

Antrosios brigados kukurūzų lauke irgi darbavosi apie 15 žmonių.

Be kertamųjų darbų ėjo nesparčiai. Be to, gausus rudens lietus ne kartą priversdavo nutraukti darbą.

Tačiau nuo pietų pradėjo prie siloso kapoklės vienas po kito važiuoti vežimai su kukurūzų stiebus. Iš greta esančio lauko masę gabeno 6 arkliais, o iš II brigados — 2 automašinomis.

Kukurūzai išaugo ne per didžiausi. Tačiau gera priežiūra — trešimas, ravėjimas, purenimas — teigiamai pavei-

V. Gruslytė

Taikome Grivos rajono kolūkiečių patyrimą

Mūsų „Lenino atminties“ kolūkyje linais šiemet užsėtas palyginti nedidelis plotas – viso tik 22 ha. Tačiau esant geram derlini, teisingai atlikus pirminį linų apdirbimą ir laiku įvykdžius kontraktacijos sutartį su valstybe, galima ir iš tokio nedidelio ploto gauti dideles pajamas.

Aple tai, kokias pajamas gali duoti linininkystė, vaizdžiai išitikinome būdami Latvijos TSR Grivos rajono „Zaria“ kolūkyje. Šis kolūkis praėjusiais metais gavo iš linininkystės 470 tūkstančių rublių pajamų, o šiemet pajamos iš linininkystės sudarys nemažiau kaip 650 tūkstančių rublių vien tik pinigais, neskaitant gaunamų grūdų, cukraus ir koncentratų. Panorėjome giliau išstudijuoti broliškosios respublikos kolūkiečių patyrimą, kad paskui įdiegus jį gimtajame kolūkyje. Kolūchio valdyba pritarė mūsų pageidavimui ir pasiuntė tris linų augintojus, jų tarpe ir mane, į „Zaria“ kolūkj. Išbuvo ten beveik savaitę ir smulkiai susipažinome su visu pirminio linų apdirbimo darbų komplektu.

Pirmausia, kas mums krito į akis, tai griviečių rūpinimasis linais. Daugiau kaip 100 ha plote linų derlius užderėjo pas juos šiemet gerai ir stekla vidutiniškai po 4,5 cent pluošto ir po 4 cent linų sėmenų iš hektaro. Linų nuėmimą jie pradėjo atrankiniu būdu, kai tik jie pasiekė šviesiai rudą atspalvį. Nurovus linus tuojau nušukavo davu galvutes tam tikromis staklėmis. Šios staklės pasižymi tuo, kad šukuojant jomis galvutes linų šiaudelių viršūnės lieka nepaliesotos, o nukerpamos tik galvutės, kurios čia pat kraunamos ant žaiginių džiovintumui, o šiaudeliai nedelsiant pamerkami. Kai mirkymas vykdomas anksti ir šiltame

vandenyje, jis trunka vos 4–5 dienas, po to linai išimami iš linamarkos ir paklojami, dažniausiai pievose ir dobiliuose. Reikia pažymėti, kad linamarkos paruošimui čia skiriamas didelis dėmesys. Dalis linamarkų iškasta ekskavatoriais. Siekiant suminkštinti vandenį, jie dėjo į linamarkas mėšlą, kalces ir ruginius miltus. Mirkant linus tokiose linamarkose gaunamas baltas, minkštas ir tvirtas pluoštas. Šiaudeliai čia rūšiuojami du kartu – rovimu metu ir pakeliant iš klojyklos. Paruošti šiaudeliai ir linų sėmenys tuojau pristatomi į paruoštą punktą.

Nutarėme ir pas save taikyti tokį pirminio linų apdirbimo metodą. Mano grandyje buvo pasėta 6 ha linų. Nelaukėme, kada linai pribręš visame plote, o pradėjome rauti atrankiniu būdu, kai jie buvo šviesiai rudos spalvos. Kartu vykdėme galvučių šukavimą, šiaudelių mirkymą. Kadangi pas mus nėra pakankamai linamarkų, o laikas nelaukia, dalį linų paklojome nemirkę. Jie gerai išsiklojėjo. Pluoštas išėjo nors ir tamsesnis, bet labai stiprus. Keldami linus iš klojyklos, rūšiuojome juos pagal šiaudelių ilgį ir storį. Galvučių šukavimą ir džiovinimą irgi vykdėme pagal „Zaria“ kolūchio linų augintojų metodą.

Mano grandyje jau nurauti beveik visi linai. Nuo dviejų su puse hektaro linai jau išmirkyti ir pakloti. Beveik nuo 3-jų hektarų linai pakloti jų nemirkus. Pusę jų pakelta iš klojyklos. Toks metodas pagreitina linų apdirbimą ir duoda geros kokybės pluoštą. Gavome vidutiniškai po 3 centnerius pluošto ir po tiek pat sėme-

nų iš kiekvieno hektaro. Nuo dviejų hektarų galvutės jau iškultos ir sėmenys nugabenti į sandėlį.

Būdami „Zaria“ kolūkyje išaiškinome ir palyginti žemo linų derliaus mūsų kolūkyje priežastis. Reikalas tas, kad mes dar neprisilaukome agrotechnikos taisyklių auginant linus, neužtikriname geros linų pasėlių priežiūros, šią kultūrą laikome antraeile – „posonium“.

„Zaria“ kolūkyje, pavyzdžiui, linų sėjai ruošiamasi iš rudens. Šiai kultūrai parenkami geriausi sklypai – paprastai dobiliuose ir dirvonai. Ariama iš rudens traktoriumi 20–22 cm gyliu. Anksčiau pavasarį dirvą kultivuoja, sėja palankiausias agrotechniniais terminais, eiliniu būdu, geromis kondicinėmis sėklomis. Sėjos metu griviečiai įneša į dirvą po 100 kg superfosfato ir po 100 kg kalio trąšų į hektarą, o kai želmenys pasiekia 8–10 cm, papildomai patrešia juos amonio salietra po 60 kg į hektarą ir atlieka ravėjimą.

Gi mes darėme atvirkščiai. Sėjome šiemet nors ir dirvonuose, bet jie buvo suarti pavasarį, dirvą arėme arkliais 15–16 cm gyliu ir patrešėme tik vieną kartą, įnešdami po 50 kg amonio salietros į hektarą. Pasėlių visiškai neravėjome. Todėl ir rezultatai blogesni, negu „Zaria“ kolūkyje.

Ateityje mes pašalinime visus šiuos trūkumus ir skirsime linininkystei rimčiausią dėmesį. Išplėsim linų pasėlių plotą, pagerinsime jų auginimą, priežiūrą ir pirminį apdirbimą, nes gerai supratome, kad linai – tai vienas pagrindinių mūsų turėjimo šaltinių.

G. Baranovskis

„Lenino atminties“ kolūchio II laukininkystės brigados linų auginimo grandininkas

Pažadais javų neiškulsi

Jau bus apie pora savaitė, kai išėjo iš rikiuotės kombainas, dirbęs „Pirmūno“ kolūkyje.

Mes kreipėmės į MTS direktorių, prašydami prisiųsti kitą kombainą.

– Ryt būtinai išsiųsiu, – prižadėjo drg. Kandaurovas. Bet nei rytojais dieną, nei poryt kombaino nebuvo. Nel ir pas mus dirbusį kombainininką pasiuntė dirbti į kitą kolūkj.

Kasdien sukdavome telefoną į MTS dispečerinę tarnybą. Dispečeris drg. Beloguras irgi ramino tais pačiais pažadais.

Gi tuo tarpu kolūkyje baigėsi žiemkenčių sėklos, nors reikia apsėti dešimtys hektarų.

Pažadais žiemkenčių neiškulsi ir dirvos neužsėsi. Tai turi žinoti MTS vadovai.

J. Mičiūnas
V. Mackevičius

Septyneri metai su kilnojamuoju kinu

Šio mėnesio pradžioje suėjo septyneri metai, kai Jonas Volkavičius dirba kilnojamojo kino mechaniku Panevėžio rajone. Per visą tą laiką nebuvo atsitikimo, kad jis pažeistų filmų demonstravimo grafiką, laiku neatvyktų į vietą ar suvėlintų seanso pradžią. Nei liūty, nei pusnys, nei pabiurę keliai negali priversti jo pakeisti maršrutą. Jei kilnojamojo kino automašina negali pravažiuoti, jis perkelia aparatūrą į vežimą, gautą artimiausiam kolūkyje, ir atvyksta į kolūkj, tarybinį ūkj, MTS lygiai paskirtą valandą. Nuo 1948 metų rudens, kai J. Volkavičius – vienas Berlyno paėmimo dalyvių – buvo demobilizuotas iš Tarybinės Armijos eilų ir pradėjo dirbti Panevėžio rajono kinofikacijos skyriuje, jis jau surengė apie 3.500 kino seansų, kuriuos aplankė 160 tūkstančių žmonių. Vargu ar rajone yra kolūkietis, MTS ar tarybinio ūkio darbininkas, moksleivis, kuris nepažintų šio nedidelio ūgio, judraus ir energingo žmogaus.

Aptarnauti kasmet 10 tūkstančių žiurovų – toks yra kino mechaniko planas. Nuo šių metų pradžios Volkavičiaus surengtus kino seansus jau aplankė daugiau kaip 22 tūkstančiai žiurovų. Priešakinis kinomechanikas išpareigojo iki metų pabaigos įvykdyti tris metines užduotis.

Kame gi Jono Volkavičiaus sėkmingo darbo paslaptis? Tai – jo glaudūs ryšiai su žiurovais. Populiarinti geriausius tėvyninius ir užsienio filmus jam padeda kinoorganizatoriai, gausus kaimo mokytojų, agronomų, kultūros švietimo įstaigų darbuotojų aktyvas. Kinomechanikas iš anksto su pažindina juos su seansų rengimo grafiku, jų padeda moksleiviams būdais praneša žiurovui apie naujai rodomus filmus. Aktyvistai išdalina spausdintus atspausdintus kvietimus visiems žemės ūkio artelės nariams, tarybinio ūkio darbininkams, MTS mechanizatoriams, moksleiviams. Šiuos pakvietimus išnešioja kaimo laiškanėšiai kartu su laikraščiais, juos platina skaitytojų tarpe bibliotekininkai, išnešioja knygų platintojai. Spalvingi plakatai prie kolūchio valdybos būstinės, klubo, Kultūros namų, dideli maketai iš faneros, vaizduojantieji filmo kadrus, kurie pritvirtinami prie kilnojamojo kino automašinos, patraukia gausų kaimo žiurovą.

...Tai buvo pirmaisiais J. Volkavičiaus darbo metais. Prieš demonstruojant filmą „Berlyno paėmimas“ viename rajono kolūkių vietos mokytojas padarė trumpą pranešimą apie Tarybinės Armijos žygdarbį paimant hitlerinės Vokietijos sostinę. Viskas šiame pranešime buvo teisinga – ir faktai, ir skaitiniai. Tačiau pranešimas nepaveikė klausytojų – tai buvo sausa ataskaita. Tuomet susirinkusiems žiurovams Jonas Volkavičius pirmą kartą pats tarė žodį. Jis papasakojo apie tai, ką pats matė. Žmonės klausėsi susijaudinę, ir po to pademonstruotas filmas turėjo didžiulį pasisekimą. Nuo to laiko kinomechanikas beveik kiekvieną kartą prieš seansą trumpai atpasakoja žiurovui filmo turinį.

Kinomechanikas nuolat atsižvelgia į žiurovų pastulimus. Jiems pageidaujant, prieš kiekvieną meninį filmą, rodoma kinokronika, dokumentiniai, žemės ūkio, moksliniai – populiariai filmai. Gerai prižiūradamas aparatūrą Jonas Volkavičius pasiekė, kad filmai kokybiškai demonstruojami. Kadrai atvaizduojami ekrane ryškiai, garsas švarus.

Pirmaujančio kinomechaniko darbo patyrimą įsisavino ir kiti rajono kilnojamojo kino mechanikai. Gerus darbo rodiklius pasiekė mechanikas Alfonsas Grabažius, dirbęs kartu su Volkavičium motoristu. Buvęs motoristas Povilas Pileckas taip pat Volkavičiui vadovaujant įgijo kinomechaniko specialybę. Jis pradėjo dirbti kinotinkle turėdamas vidurinį mokslą. Dabar jis studijuoja Kauno politechnikos institute. Pileckas taps kin aparatūros inžinierium. Dabar pas Volkavičių mokosi jaunas „Aušros“ žemės ūkio artelės kolūkietis Henrikas Žansonas.

J. Volkavičiaus priešakinio patyrimo paskleidimo dėka rajono kinofikacijos skyrius pirma laiko įvykdė metinį kaimo žiurovų aptarnavimo planą.

...Visų respublikos rajonų kinofikacijos skyriuose kabo Lietuvos TSR Kultūros ministerijos išleistas plakatas apie kinomechaniką Jono Volkavičiaus patyrimą. Jo pažangius darbo metodus įsisavina visi Tarybų Lietuvos kaimo kinotinklo darbuotojai.

M. Vasaris

Panevėžys.

Aktyvus kolūkietis

Mičiurino vardo kolūchio III laukininkystės brigados kolūkiečiai gerai pažįsta 80 metų kolūkietį S. Beinorą. Visur apie jį atsiliepiama kaip apie darbštų, darbą mylinį žmogų. Nežiūrint senovo amžiaus ir silpnos sveikatos, S. Beinoras aktyviai da-

lyvauja kolūkinėje gamyboje. Per šiuos metus jis vien laukininkystėje turi išdirbęs 121 darbadienį. Jis aktyviai dalyvauja derliaus nuėmimo, žiemkenčių sėjos, kūlimo bei kituose darbuose.

J. Jonėnas

Zinau, kad mano straipsnis sukels daug ginčų, atsiras nemaža žmonių, kurie nesutiks su mano nuomone šiuo klausimu, ypačingai jie nesutiks su mano pasiūlymu naudoti dobilus lauke tik vienerius metus. Jie, tikriausiai, sakys, kaip gi galima naikinti jau gatavas gėrybes. Tai yra tolygu nusikaltimui. Iš pirmo žvilgsnio, neįsigilinus į reikalą, iš tikrųjų atrodo taip. Bet tokia nuomonė yra neteisinga. Ir štai kodėl. Jeigu įvesti penkių laukų sėjomainą su dviem dobilų laukais, kolūčiai padarys didelę žalą grūdų ūkiui, nes tokiu atveju sumažės grūdinių kultūrų pasėlių plotai, o tai vargu ar naudinga kolūkiams.

Aš iš esmės neprieštarauju prieš penkių laukų sėjomainos įvedimą, bet manau, kad keturių laukų sėjomaina yra naudingesnė.

Savo kolūkyje jau ruošiamės įvesti tokią sėjomainą. Sėklai šiemet palikome 50 ha

dobily, sekančiais metais dobilais pas mus bus užimta nemažiau 200 ha, o 1957 metais vienas sėjomainos laukas bus pilnai užimtas dobilais.

Ligi to laiko bus teigiamai išspręstas ir lubino klausimas. Mums užteks nuosavų sėklų pilnai apsėti lubinui skirtą lauką. Vadinasi, 1957 metais galėsime galutinai įvesti keturių laukų sėjomainą.

Taip pat noriu paliesti klausimą dėl organinių trąšų panaudojimo esant tokiai sėjomainai. Aš manau, kad mėšlu, durpių-mėšlo kompostu reikia patrešti laukus, skirtus bulvėms, techninėms kultūroms ir šakniavaisiams. Tai žymiai pakels jų derlingumą.

N. Torianikas

M. Melnikaitės vardo kolūchio agronomas

Didžiuliai Liaudies Kinijos laimėjimai

Spalio 1-ąją sukanka šešeri metai nuo tos dienos, kai susikūrė Kinijos Liaudies Respublika. Milžiniški Kinijos liaudies, statančios socialistinę visuomenę, laimėjimai sukelia visos progresyvosios žmonijos džiaugsmą ir pasigėrėjimą.

Metai, praėję nuo Kinijos Liaudies Respublikos susikūrimo, parodė naujos valstybinės ir visuomeninės santvarkos, vadovaujamos darbininkų klasės ir pagrįstos tvirta darbininkų klasės ir valstietijos sąjunga, jėgą ir gyvybingumą. Gausios Kinijos tautybės dabar glaudžiai susitelkę vieningai kovoja už savo tėvynės suklestėjimą. Nepajudinama Kinijos liaudies vienybė buvo ryškiai pademonstruota Visos Kinijos liaudies atstovų susirinkimo pirmojoje sesijoje, kurioje buvo priimta pirmoji šalies istorijoje tikrai demokratinė liaudies konstitucija.

Kinijoje subrendo visos sąlygos socializmo pastatymui. Per pirmuosius trejus liaudies valdžios egzistavimo metus buvo užbaigtas visos kontinentinės Kinijos teritorijos sujungimas. Kaimo rajonuose sėkmingai įvykdyti revoliuciniai agrariniai pertvarkymai.

Kinijos liaudies sutriuškino šalyje kontrevoliucijos likučius, kurie norėjo pakirsti naujos valdžios šaknis. Pūkia Kinijos darbo žmonių pergale reikia laikyti spartų ilgų karų sugriauto liaudies ūkio atstatymą. Praeitais metais, palyginti su 1949 metais, buvo pagaminta elektros energijos 2,5 karto daugiau, akmens anglies — 2,6 karto, ketaus — 12,4 karto, plieno — 13,7 karto, metalo plovimo staklių — 8,5 karto, cemento — 7,2 karto, medvilninių audinių — 2,6 karto daugiau. Dabartinis pramonės bendrosios produkcijos lyginamasis svoris visoje pramonėje ir žemės ūkio produkcijoje nuo 17 procentų išaugo iki 33 procentų.

Dabar Kinijos liaudies kovoja už 1953–1957 metų pirmojo penkmečio plano liaudies ūkiui išvystyti įvykdymą.

Svarbiausias pirmojo Kinijos penkmečio uždavinys yra tėvyninės pramonės ir visų pirma, sunkiosios industrijos išvystymas. Pagrindinės Kinijos Komunistų partijos ir liaudies vyriausybės pastangos nukreiptos į 694 stambių pramonės įmo-

nių įrengimą, iš kurių 156 statomos betarpiškai padedant Tarybų Sąjungai. Jų tarpe statomi metalurgijos kombinatai Anšanyje, Uchanyje, Baotou, spalvotosios metalurgijos pramonės įmonės, stambios kasyklos ir rūdynai, naftos pramonės įmonės, sunkiųjų mašinų statybos gamyklos, galingos elektrinės. Kinija galės išleisti automobilius, traktorius, lėktuvus, garvežius, pirmarūšes stakles ir mašinas.

Gamybos priemonių gamyba iki penkmečio pabaigos padidės 126,5 procento. Per tą patį laikotarpį vartojimo prekių gamyba išaugs 79,7 procento.

Per metus, praėjusius nuo naujosios Kinijos įsikūrimo dienos, milžiniškų laimėjimų pasiekė ir žemės ūkis. Čia daug padėjo laipsniškas milijonų smulkių valstiečių ūkių perėjimas į bendro kolektyvinto darbo kelią. Jeigu 1953 metų pabaigoje Kinijoje buvo maždaug 14 tūkstančių žemės ūkio gamybos kooperatyvų, tai dabar jų yra jau 670 tūkstančių.

Valstiečių ūkių susijungimas į kooperatyvus vyksta atkaklios klasių kovos sąlygomis. Dvarininkijos bei buožijos elementai stengiasi kltudyti socialistiniams pertvarkymams Kinijos kaime. Komunistų partijos vadovaujamos Kinijos valstietijos masės, kovodamos už naują gyvenimą, laužo klasinio priešiško mėginimus sustabdyti jų judėjimą į socializmą.

Liaudies valdžios metais sparčiai išsivystė nacionalinė kultūra ir švietimas. Milijonai darbininkų ir valstiečių vaikų lanko mokyklas, dešimtys tūkstančių naujų studentų mokosi aukštosiose šalies mokslo įstaigose.

Kinijos liaudies, dirbdama tautų kūrybinį darbą, tarpautinėje arenoje pasisako už draugystę ir bendradarbiavimą su visomis tautomis lygybės ir savitarpio naudos pagrindu. Glaudūs broliški saitai sieja Kinijos Liaudies Respubliką su Tarybų Sąjunga, su visomis Europos ir Azijos liaudies demokratijos šalimis.

„Tikros laimės epocha Kinijai bus tikrai socializmo epocha“, — rašė draugas Mao Cze-dunas. Laimėjimai, kuriuos pasiekė Kinijos liaudies per praėjusius šešerius metus, — tai laimėjimai didžios liaudies, tvirtai stojusios į socialistinės visuomenės statybos kelią. L. Deliusinas

Įvyks Rumunijos—Tarybų Sąjungos draugystės mėnuo

Nuo spalio 7 d. iki lapkričio 7 d. Rumunijoje vyks tradicinis Rumunijos—Tarybų Sąjungos draugystės mėnuo.

Numatyta draugystės mėnesio laikotarpiu organizuoti šalyje gausius masinius įrenginius. „Naujų tarybinio mokslo ir technikos pasiekimų populiarinimo savaitės“ metu mokslininkai, inžinieriai ir specialistai skaitys paskaitas ir pranešimus apie tarybinio

mokslo laimėjimus, apie atominės energijos panaudojimą TSRS liaudies ūkyje, apie tarybinės technikos pažangą ir apie laimėjimus, Rumunijos Liaudies Respublikos pasiektus TSRS techninės pagalbos dėka. Bus taip pat organizuota „Tarybinės medicinos dienos“, „Tarybinės pedagogikos dienos“, „Tarybinės knygos savaitė“ ir kt. (TASS—ELTA).

IŠ MOKYKLŲ GYVENIMO

Sekmadieninė talka kolūkyje

Sekmadienį Turmanto vidurinės mokyklos mokiniai buvo išvykę į „Garbingo darbo“ kolūkį padėti kolūkiečiams vasarojaus nuėmimo ir linarūtėje. Per dieną moksleiviai nurovė apie 3 ha linų.

„Garbingo darbo“ žemės ūkio artelės nariai dėkingi moksleiviams už paramą.

J. Umbras
kolūkio sąskaitininkas

Įdomūs vakaras

Praeitą šeštadienį Zarasų II vidurinės mokyklos moksleiviai surengė klausimų ir atsakymų vakarą. Klausimai buvo pateikti gana įvairūs ir įdomūs. Jie lietė mediciną, literatūrą, istoriją, matematiką ir kitus mokslus.

Po to įvyko mokyklos meninės saviveiklos pasirodymas.

I. Stasiukėnaitė

Ataskaitinė pionierių draugovės sueiga

Rugsėjo mėn. 26 d. Imbrado septynmetėje mokykloje įvyko ataskaitinė pionierių draugovės sueiga. Joje buvo išrinkta nauja pionierių draugovės taryba, pionieriai pasižadėjo būti pavyzdiniais mokiniais.

Pionieriai ir moksleiviai stropiai ruošėsi sueigai: išmoko daug naujų dainų, eilėraščių, šokių, keletą sportinių numerių.

D. Stunžėnaitė

Padeda kolūkiui

P. Cvirkos vardo kolūkiui kukurūzų silosavime ir linų rovimė daug padeda Kavoliškų pradinės ir M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklų mokiniai.

S. Samaitis

Rengia meninę programą

Rajono Kultūros namų dramos ir šokių rateliai rengia zarasiškiams meninę programą. Dramos ratelio nariai repetuoja pjesę „Nenuorama žmona“. Jaunieji saviveiklininkai stropiai lanko repetitijas.

Reguliariai vyksta repeticijos ir liaudies šokių ratelyje. Šokėjai, vadovaujami drg. Šmito, jau išmoko keletą naujų šokių.

K. Kubilius

Išvyka pas kaimynus

Pjesę „Nelaukta viešnia“ „Pirmūno“ kolūkio kolūkiečiams praeitą sekmadienį pastatė Kalinino vardo žemės ūkio artelės saviveiklininkai.

Žiurovai patenkinti kaimynų apsilankymu.

S. Savičiūtė

Trumpai

Paskaitą „Saulės užtemimas“ P. Cvirkos vardo kolūkio kolūkiečiams neseniai perskaitė Romancų klubo-skaityklos vedėjas drg. S. Altanas. L. Sinkevičius

Sutvarkyti kelius rajone

Kelių sutvarkymas turi didelę ūkinę reikšmę. Eilė kolūkių vadovų tinkamai įvertino šį reikalą ir atliko didelį darbą sutvarkant kelius. Čia įsteigtos nuolatinės kelių brigados, kolūkių valdybos kontroliuoja jų darbą. Pavyzdžiui, „Pažangos“ kolūkyje (pirmininkas drg. Černiauskas), „Pirmūno“ kolūkyje (pirmininkas drg. Savickas) nuolatinės kelių brigados atliko didelį darbą sutvarkant kelius. Visi keliai šių kolūkių teritorijoje gerai atremontuoti. Didelį darbą remontuoti kelius nuveikė Kalinino vardo (pirmininkas drg. Vozgelevičius), „Tarybų Lietuvos“ (pirmininkas drg. Juškėnas) ir kai kurie kiti kolūkliai.

Deja, tokia padėtis yra ne visur. Antai, M. Melnikaitės vardo (pirmininkas drg. Leonovas), Čapajovo vardo (pirmininkas drg. Bogomolnikovas), „Raudonojo Spalio“ (pirmininkas drg. Kудoba) kolūkiuose sudarytos kelių brigados beveik nieko neveikė. Šiuose kolūkiuose keliai yra blogai sutvarkyti. Bloga kelių padėtis yra ir eilėje kitų kolūkių.

Reikia pasakyti, kad eilė kolūkių pirmininkų neįvertina kelių remonto reikšmės, laikydami tai bereikalingu rūpesčiu. Bet ar pagalvojo jie apie tai, kad dėl blogų kelių greit išsena iš rikiuotės kolūkiuose turimos automašinos, kas padaro kolūkiams didelius nuostolius. Kuo kitu,

jeigu ne abejinga pažiūra į šį svarbų ūkinį uždavinį, galima paaiškinti tai, kad „Leningo atminties“ bei P. Cvirkos vardo kolūkliai šiemet neišvežė ant kelio nė vieno kubinio metro žvyro, neišvalė nė vieno metro griovių ir neatliko profiliavimo?

Mažai kreipia dėmesio į kelių stovį ir apylinkių Tarybos. Sudarytos nuolatinės kelių komisijos daugumoje apylinkių nieko neveikia, apylinkių Tarybos neorganizuoja darbo kelių remontui atlikti.

Rajono vykdomojo komiteto nutarimu nuo spalio mėnesio 1 dienos ligi lapkričio 1 dienos paskelbtas kelių remontavimo mėnuo. Todėl šio mėnesio laikotarpiu kolūkių valdybos turi mobilizuoti visus darbingus kolūkiečius ir transporto priemones kelių darbams, kad gerai sutvarkytų visus kelius ir padarytų juos tinkamus važiuoti.

Apylinkių Tarybos privalo aktyviai įsijungti į rajono vykdomojo komiteto nutarimo vykdymą, reikia plačiai išvystyti aiškinamąjį darbą kaimo gyventojų tarpe, užtikrinti, kad visi suaugę gyventojai aktyviai dalyvautų kelių remonto darbuose.

Vietinės reikšmės kelių sutvarkymas ir geras jų stovis—didelės svarbos uždavinys. Būtina pasiekti, kad visi rajono keliai būtų gerai sutvarkyti.

P. Grigorjevas
rajono kelių skyriaus vedėjas

Kiaulių odas ir žarnų žaliavą— mėsos prievolių sąskaita

Gyvulių žarnos, ypač plonosios žarnos, o taip pat kiaušės oda—vertinga pramoninė žaliava. Iš žarnų gaminamos stygos, sporto reikmenys, jos panaudojamos ir medicinoje. Iš kiaušės odos gaminami vertingi odiniai daiktai—avalynė, lagaminai ir visa eilė kitų.

Įvertinant didelę šių žaliavų svarbą, leidžiama jas pristatyti mėsos privalomų pristatymų sąskaita. Už kilogramą kiaulės odos užskaitoma 2 kilogramai mėsos, už avies ar ožkos plonųjų žarnų

komplektą — 800 gramų mėsos, o už kitų gyvulių — 1 kilogramas mėsos. Be to, už pristatytą žaliavą apmokama paruošinėmis ar supirkimo kainomis.

Kai kurie kolūkliai, kaip P. Cvirkos vardo, Kalinino vardo, „Pirmūno“, įvertino šių žaliavų svarbą ir jas pristato. Šių kolūkių pavyzdžiu turi pasekti ir kiti kolūkliai.

L. Vaitkevičius

Zarasų tarprajoninės gyvulių žaliavų paruošų kontoros direktorius

Sportas

Rajono krepšinio pirmenybės

Prasidėjo rajoninės krepšinio pirmenybės pereinamajai taurei laimėti. Pirmenybėse dalyvauja šešios krepšinio komandos— M. Melnikaitės vardo, II vidurinės ir Turmanto vidurinės mokyklos, LSD „Žalgiris“ ir „Spartakas“ krepšinininkai, o taip pat sporto kolektyvo „Mokytojas“ krepšinio komanda.

Gerus rezultatus pirmenybėse pasiekė Turmanto vidurinės mokyklos ir „Mokyto-

jo“ sporto kolektyvų krepšinininkai. Turmantiškiams be pralaimėjimų sužaidė tris pirmuosius susitikimus. Tokie patys rezultatai ir pas „Mokytojo“ krepšinininkus.

Pirmenybės tęsiamos toliau.

A. Volkovas

Redaktorius
L. RUDASEVSKIS